

I

(Rezolucje, zalecenia i opinie)

ZALECENIA

EUROPEJSKA RADA DS. RYZYKA SYSTEMOWEGO

ZALECENIE EUROPEJSKIEJ RADY DS. RYZYKA SYSTEMOWEGO

z dnia 20 października 2017 r.

zmieniające zalecenie ERRS/2015/2 w sprawie oceny skutków transgranicznych oraz dobrowolnej wzajemności środków polityki makroostrożnościowej

(ERRS/2017/4)

(2017/C 431/01)

RADA GENERALNA EUROPEJSKIEJ RADY DS. RYZYKA SYSTEMOWEGO,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1092/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie unijnego nadzoru makroostrożnościowego nad systemem finansowym i ustanowienia Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego⁽¹⁾, w szczególności art. 3 oraz art. 16–18,

uwzględniając decyzję Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego ERRS/2011/1 z dnia 20 stycznia 2011 r. ustanawiającą regulamin Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego⁽²⁾, w szczególności art. 15 ust. 3 lit. e) oraz art. 18–20,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zasady dotyczące dobrowolnej wzajemności w odniesieniu do środków polityki makroostrożnościowej określone w zaleceniu Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego ERRS/2015/2⁽³⁾ powinny zapewniać, aby wszelkie środki polityki makroostrożnościowej oparte na ekspozycji, aktywowane w jednym państwie członkowskim, były w możliwie największym zakresie odwzajemniane w pozostałych państwach członkowskich.
- (2) Odpowiednie organy w państwach członkowskich mogą wyłączać indywidualnych dostawców usług finansowych o nieistotnej ekspozycji ze stosowania środka wzajemnego (zasada *de minimis*).
- (3) Aktualnie obowiązujące zasady Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego (ERRS) w zakresie dobrowolnej wzajemności nie określają wartości progowych, jakie miałyby stosować odpowiednie organy przy ustalaniu, czy dana ekspozycja jest istotna. Według obecnych zasad właściwy organ, który zwalnia indywidualnego dostawcę usług finansowych o nieistotnej ekspozycji ze stosowania środka wzajemnego, może przyjąć wartość progową, jaką uzna za istotną, co może skutkować potencjalnymi rozbieżnościami w stosowaniu zasady *de minimis*.
- (4) W celu uniknięcia takich potencjalnych rozbieżności odpowiedni organ aktywujący, zwracając się o objęcie wzajemnością, powinien zaproponować maksymalny próg istotności na poziomie dostawcy usług finansowych. Stały zespół ERRS przeprowadzający ocenę, o którym mowa w decyzji Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego ERRS/2015/4⁽⁴⁾, może zalecić inną wartość progową, jeżeli uzna to za niezbędne.

⁽¹⁾ Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. C 58 z 24.2.2011, s. 4.

⁽³⁾ Zalecenie Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego ERRS/2015/2 z dnia 15 grudnia 2015 r. w sprawie oceny skutków transgranicznych oraz dobrowolnej wzajemności środków polityki makroostrożnościowej (Dz.U. C 97 z 12.3.2016, s. 9).

⁽⁴⁾ Decyzja Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego ERRS/2015/4 z dnia 16 grudnia 2015 r. w sprawie ram koordynacji dotyczących powiadamiania przez odpowiednie organy o krajowych środkach polityki makroostrożnościowej, przedstawiania opinii i wydawania zaleceń przez ERRS oraz uchylająca decyzję ERRS/2014/2 (Dz.U. C 97 z 12.3.2016, s. 28).

(5) Zalecenie ERRS/2015/2 powinno zatem zostać odpowiednio zmienione,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ZALECENIE:

Zmiany

W zaleceniu ERRS/2015/2 wprowadza się następujące zmiany:

1) sekcja 1, zalecenie B(2) otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku uznania wzajemności ze strony pozostałych państw członkowskich za konieczną dla zapewnienia skutecznego funkcjonowania odpowiednich środków zaleca się, aby odpowiednie organy aktywujące przekazywały ERRS, wraz z powiadomieniem o danym środku, wniosek o wzajemność. Wniosek taki powinien zawierać propozycję progu istotności.”;

2) w sekcji 2 pkt 1 dodaje się lit. i) w brzmieniu:

„i) »próg istotności« – próg ilościowy, poniżej którego ekspozycja indywidualnego dostawcy usług finansowych na zidentyfikowane ryzyko makroostrożnościowe w jurysdykcji, w której organ aktywujący stosuje środek polityki makroostrożnościowej, może być uznana za nieistotną.”;

3) w sekcji 2 pkt 2 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Odpowiednie organy mogą wyłączyć indywidualnego dostawcę usług finansowych podlegającego ich jurysdykcji z obowiązku stosowania określonego wzajemnego środka polityki makroostrożnościowej, jeżeli dostawca taki ma nieistotne ekspozycje na zidentyfikowane ryzyko makroostrożnościowe w jurysdykcji, w której odpowiedni organ aktywujący stosuje przedmiotowy środek polityki makroostrożnościowej (zasada *de minimis*). Odpowiednie organy informują ERRS o takich wyłączeniach przy użyciu wzoru służącego do powiadamiania o środkach wzajemnych opublikowanego na stronie internetowej ERRS.

Na potrzeby stosowania zasady *de minimis* ERRS rekomenduje próg istotności na podstawie propozycji odpowiedniego organu aktywującego przedstawionej zgodnie z sekcją 1, zalecenie B(2). Kalibracja progu powinna bazować na najlepszych praktykach ustanowionych przez ERRS. Próg istotności jest rekomendowaną maksymalną wartością progową. Odpowiednie organy przyjmujące środki wzajemne mogą zastosować rekomendowaną wartość progową, ustanowić, w odpowiednich przypadkach, niższą wartość progową dla swojej jurysdykcji lub zapewnić wzajemność w odniesieniu do środka bez stosowania progu istotności. Stosując zasadę *de minimis*, organy powinny monitorować, czy nie dochodzi do przenoszenia działalności i arbitrażu regulacyjnego i, jeżeli to niezbędne, zamykać lukę prawną.”;

4) w sekcji 2 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Zmiany niniejszego zalecenia

Rada Generalna zdecyduje o konieczności wprowadzenia zmian do niniejszego zalecenia. Zmiany takie dotyczą w szczególności wszelkich dodatkowych lub zmienionych środków polityki makroostrożnościowej mających zostać objętych wzajemnością zgodnie z zaleceniem C oraz związanych z nimi załączników zawierających informacje dotyczące danego środka, w tym progu istotności ustalonego przez ERRS. Jeżeli realizacja jednego lub większej liczby zaleceń wymaga podjęcia inicjatyw ustawodawczych, Rada Generalna może także przedłużyć terminy określone w punktach poprzedzających. W szczególności Rada Generalna może podjąć decyzję o zmianie niniejszego zalecenia po dokonaniu przez Komisję Europejską rewizji zasad dotyczących obowiązkowego uznawania zgodnie z prawem Unii lub na podstawie doświadczenia zdobytego podczas funkcjonowania układu o dobrowolnej wzajemności, o którym mowa w niniejszym zaleceniu.”.

Sporządzono we Frankfurcie nad Menem dnia 20 października 2017 r.

Francesco MAZZAFERRO

Szef Sekretariatu ERRS,

w imieniu Rady Generalnej ERRS